

МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ ДО НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ МАГІСТРАТУРИ

*Барбінова А.В.
Полтава, Україна*

Особливого значення в часи соціально-економічного перетворення в усіх сферах суспільного життя набуває вдосконалення підготовки студентів - майбутніх фахівців у сфері менеджменту. Основоположним фактором становлення майбутніх менеджерів як суб'єктів науково-дослідницької роботи є чітка мотивація до наукового зростання. У цьому розумінні мотивація –це сфера фахової, практичної діяльності, що передбачає вироблення методів, засобів впливу на поведінку людини в організації задля досягнення особистих її цілей та цілей організації. Тобто процес мотивації базується на внутрішньому спонуканні до дії, що зумовлює суб'єктивно-особистісну зацікавленість індивіда у її реалізації. Мотивацію до науково-дослідницької роботи науковці поділяють на внутрішню (потреба людини в пізнанні, задоволеність від процесу здобуття знань, прагнення до інтелектуального успіху) і зовнішню (перспектива досягти певного соціального статусу, знайти високооплачувану роботу). Внутрішні мотиви є первинними щодо науково-дослідницької діяльності і формуються, виходячи з потреб людини у пізнанні і розвитку.

На кафедрі педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка залучення студентів до наукової діяльності є пріоритетним напрямком в межах освітніх програм. Так, здобувачі освіти другого (магістерського) рівня освіти за спеціальністю 073 Менеджмент активно долучаються до наукової діяльності. Для цього науково-педагогічний склад кафедри підвищує рівень мотивації студентів за такими напрямками:

- оволодіння студентами теоретичними знаннями у сфері наукових досліджень і дослідницькими вміннями, усвідомлення їхньої ролі в процесі професійної діяльності;
- забезпечення продуктивної взаємодії між студентами і викладачами та високого рівня науково-дослідницької компетентності педагогів, які беруть участь у цьому процесі;
- демонстрація власного наукового доробку;
- підтримка ініціативності та самостійності студентів у виборі напрямків наукових досліджень.

Зауважимо, що проблема міжособистісної комунікації є ключовою при вивченні механізмів включення в процеси пізнавальної і дослідницької діяльності іншої особистості, наприклад, під час вибору проблеми дослідження, прийняття рішення, оцінки отриманого результату.

Включеність однієї людини в процес пошуку вирішення завдань іншою може приймати різні форми. Варто відзначити, що мотивація студентів до науково-дослідної роботи повинна бути спрямована на певні здібності студентів. Так, при взаємодії зі студентами потрібно враховувати їхні дослідницькі вміння та враховувати рівень їхніх проєктивних вмінь. Дієвими формами впливу тут слугують організація самостійної роботи,

виконання завдань, які спонукають до пізнавальної активності, вирішення професійно-важливих аспектів педагогічної діяльності. Опора на життєвий досвід студентів активізує у свідомості наявний досвід та дозволяє реалізувати здобуті навички при виконанні науково-дослідницького завдання. Для підвищення рівня мотивації студента важливо розвивати в нього впевненість у тому, що його зусилля приведуть до успіху, а оволодіння ним елементами дослідницької діяльності, прагнення до самовдосконалення, до творчої самореалізації – це його внутрішня мета. В цьому випадку студент буде орієнтований на розвиток нових умінь, підвищення рівня наукової компетентності. Переконавання студентів у практичній необхідності матеріалу, що вивчається шляхом виконання завдань практичного характеру сприяють активізації думок, переконують студентів у необхідності здобутих знань та подальшій перспективі наукового обґрунтування досліджуваного явища.

Реалізація запропонованих методів внутрішньої мотивації магістрантів до наукової діяльності відбувається шляхом залучення здобувачів освіти до таких заходів:

- проведення магістерських досліджень;
- участь у Міжнародних та Всеукраїнських конференціях та семінарах одноосібно або спільно з викладачами кафедри;
- публікація статей у фахових наукометричних виданнях;
- участь у міжнародних грантах, наукових та освітніх проектах;
- участь у конкурсах студентських наукових робіт;
- участь у студентських наукових та проблемних гуртках;
- організація студентського наукового товариства на кафедрі та факультеті;
- співпраця з зарубіжними університетами та науковими установами в рамках діючих угод;
- координування студентських обмінів у рамках проекту «ERASMUS+» та ін.

Процес вибору майбутньої професії, а тому й навчання у закладі вищої освіти сьогодні для багатьох студентів стали прагматичними та цілеспрямованими. Інтерес до професії та її опанування, необхідність здобутих знань, умінь та навичок у подальшій професійній діяльності, особистісний розвиток – це одні з найважливіших факторів успішного навчання студентів та майбутнього професійного самовдосконалення. Студент, професійно визначаючись, віддає перевагу певним видам діяльності, в яких найповніше може реалізувати свої здібності, потреби і життєві плани. Для молоді, яка здобуває відповідну професію, найважливішою є професійна зорієнтованість, тобто її активність у тому виді діяльності, в якому особистість знаходить власний вияв.